

רחל מרחלת על כל העולם

מאת
שולמית יריב

מחפשים לה עבודה

לפני 20 שנה, כשתל-אביב היתה תל-אביב, אורי זוהר היה חילוני, איקאן ישראלי היה צייר והכסף היה לירה, הסתובבה בתל-אביב בחורה משגעת ביופיה, שקראו לה בקיצור נירה ירון, ולא בקיצור קראו לה "נירה היפה".

נירה ויינברג (1962)
באמריקה נוהגים לשתות

כל העיר הכירה את נירה היפה, וכולם התפעלו מיופיה המרהים, חוץ ממנה. נירה אף פעם לא השתכנעה שהיא כלי-כך מדהימה ביופיה, ולכן גם נשארה צנועה ופשוטה ונחמדה. נכון שהיו לה כל מיני חברים, אבל ההתאהבות

השודדים נבהלו ונסו

ביום החמישי שעברה חזרה אילנה גור לכיתה היפואי ב-1.30 לפנות בוקר, אחרי שבילתה במסיבה עליזה.

אילנה, שיש לה היסטוריה של גניבות ופריצות לדירה שלה, חושבת הרבה מאוד על גנבים ופורצים ושאר נכנסים לדירות של נשים. זוהי גם הסיבה לכך שאילנה נוהגת לישון לבושה בגלביה לבנה ובמכנסי-הרמון, גם בחום הכי גדול. היא רוצה להיות מוכנה להתנפל על השודדים, אם וכאשר יפרצו לדירה שלה. ומרוב מחשבות על פורצים וגנבים, יש לה נטייה לחלום עליהם בלילה, למרות מערכת-האזעקה המשוכללת בבית.

כאותו יום חמישי בלילה ישנה אילנה במיטתה, ושוב חלמה על גנבים, ופיתאום נפסק לה החלום והיא התעוררה לקול בום גדול, שנגרם מנפילת הטבעת שלה על הריצפה.

מי שמכיר את הטבעות של אילנה גור, יודע שכאשר הן נופלות — פחות מבוט גדול לא נשמע.

או אילנה פתחה עין אחת עייפה, ומולה ראתה גבר יחף לבוש במיכנסיים קצרים ובחולצת טריקו.

היא היתה משוכנעת שזה חלק מהחלום שלה על גנבים, ולכן סגרה את עיניה כדי לראות אם החלום יימשך. אבל החלום לא נמשך, ולכן פתחה אילנה שוב את עיניה וראתה שהפופץ הוא לא מהחלום, אלא דווקא מהמציאות.

בשביל הרגע הזה אילנה הרי ישנה במשך שנים כשהיא לבושה בגלביה לבנה ובמיכנסי-הרמון. אז היא קמה וניקה על השודד וההוא...

נו, מה הוא עשה, אתם חושבים? תפש פחד-מוות מהרמות הלבנה הגדולה שפרצה עליו מתוך השחור, ושהתחילה למשוך לו את תכשיטי-הענק מתוך ידו.

השודד התחיל לרוץ בתוך הדירה, ואילנה בעיקבותיו. בדרך הוא אסף את חברו, שהיה בחור-האמבטיה, ושניהם ביחד פתחו את הדלת ורצו בבהלה החוצה. אילנה יצאה למירפסת ביתה, לבושה במלבושיה הלבנים, וכל מה שיצא לה מהפה זה "גנבים! גנבים!" אבל אף אחד לא שמע אותה, כי יפו נמה את שנת-הלילה שלה, וממול הבהיק הים הכחול והירה הציף והאיר את המיגדלור, שכבר אינו מאיר לאניות.

מאז לא ישנה אילנה גור לבדה בביתה. בכל לילה ישנה שם חברה אחרת שלה, על תקן של שומר-ראש, ואם בקרוב יצלל אצלכן בבית הטלפון ואילנה תבקש מכם לישון אצלה לילה, תדעו שאתם נחשבים כחברים שלה.

אילנה גור
בכל לילה חברה אחרת

הזוג מרגלית סוף הדרך!

ביום החמישי שעבר, לפני השופט עזרא גולדברג, אחרי דיון ארוך ומייגע, קיבלו תוקף גירושיהם של קברניט אל-על לשעבר נדב מרגלית ואשתו אילנה.

גם הבעיות הכספיות ביניהם נפתרו, כנראה. את הפיצויים שקיבל נדב מאל-על, אחרי שנים רבות של עבודה, הוא ישמור לעצמו. לעומת זאת, הווילה הגדולה עם בריכת-השחיה תישאר לאילנה. מאחורי הווילה יש עוד חלקת-מיגרש, וזו תעבור לנדב, אבל תוך התחייבות שמה שלא יהיה, הוא לא יגור בבית אשר יקום על המיגרש הזה.

הנה, נגמר עוד סיפור-אהבה, שהתחיל מזמן.

האמיתית שלה היתה דווקא ברופא צעיר בשם עוזי ויינברג, שבדיוק קיבל מילגה לנסוע לארצות-הברית ולעשות שם איזה מחקר חשוב. נירה נישאה לעוזי והשאירה מאות לבבות שבורים על מידרכות דיונגוף.

עברו הרבה שנים, אורי זוהר הפך רב, קלי-פורניה נסגרה לטובת מיסעדה סינית, ראשי ממשלות התחלפו, מניות-הבנקים נפלו, ובינתיים גרו נירה ועוזי בדירת-לופט גדולה בניו-יורק וגידלו את שתי בנותיהם.

עכשיו אודלליה הבת היא כבר בת 18 ולומדת בקולג', מיה היא בת 9 ולומדת בבית-ספר יסודי. נירה היפה עדיין יפה, ויש לה גם דוקטורט בפסיכולוגיה. מה שאין לה כבר זה עוזי. עוזי נירה נפרדו באחרונה, ואומרים לי שהכל זה מפני שבאמריקה נוהגים אנשים לשתות משקף אוח חריפים.

עכשיו נירה בארץ, יחד עם שתי בנותיה. היא מחפשת עבודה בארץ, וכל החברים שלה מאז, אלה שלא נסעו לחו"ל ולא חזרו בתשובה, עוזרים לה לחפש עבודה. כי כולם רוצים להחזיר את תל-אביב למה שהיא היתה פעם, ובלי נירה היפה זה קשה.

אילנה ונדב מרגלית
הוא לא יגור מאחורי הווילה